

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: **M. K.**
státní příslušnost Alžírská demokratická a lidová republika
t. č. pobytem v Zařízení pro zajištění cizinců Vyšní Lhoty, 739 51
Vyšní Lhoty 234

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra České republiky**
sídlem 170 34 Praha 7, Nad Štolou 3
o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 2. 2026 č. j. OAM-1272/BA-03-VL15-PŘZ-
2025 ve věci zajištění v zařízení pro zajištění cizinců

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, jimž žalovaný rozhodl o žádosti žalobce o propuštění ze zajištění

Shodu s prvopisem potvrzuje I. M.

a o znovu posouzení podmínek zajištění ve smyslu § 46a odst. 10 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o azylu) tak, že žalobce je ve smyslu § 46a odst. 1 písm. e) zákona o azylu nadále zajištěn v zařízení pro zajištění cizinců. Doba trvání zajištění je podle § 46a odst. 5 zákona o azylu stanovena do 22. 2. 2026. Žalobce namítal, že žalovaný mohl uložit mírnější opatření, například povinnost zdržovat se v pobytovém středisku určené ministerstvem podle § 47 odst. 1 písm. a) zákona o azylu. Úvahy žalovaného vedoucí k nepropuštění ze zařízení pro zajištění cizinců jsou nedostatečné a nepřezkoumatelné. Argumentuje-li žalovaný v napadeném rozhodnutí jeho pobytovou historií a účelovostí podání žádosti o mezinárodní ochranu, pak ovšem nijak blíže jeho pobytovou situaci nepopisuje. Může se toliko domnívat, že jedním z důvodů nevyhovění žádosti je nelegálnost jeho pobytu v České republice po určitou dobu. Je pravdou, že žádost o mezinárodní ochranu podal až po zajištění, nelze však odhlédnout od širšího právního rámce. Nelegálnost jeho vstupu a pobytu na území České republiky neměly být nejpodstatnější okolností, jíž se žalovaný řídil. Žalovaný měl naopak řádně zjistit stav věci včetně skutečností svědčících v jeho prospěch, jak mu ukládá zákon a následně případ vyhodnotit v celém jeho rozsahu. Žalobce dále namítal, že závěr žalovaného o podání žádosti o mezinárodní ochranu účelově, je nepřezkoumatelný a nedůvodný. V napadeném rozhodnutí žalovaný k tomu neuvádí žádné faktické informace. Uvádí pouze, že žádost o mezinárodní ochranu podal po zadržení policií, zajištění za účelem vyhoštění a umístění do zařízení pro zajištění cizinců. Neuvádí však, na základě jakého rozhodnutí a kdy byl zajištěn, ani datum, kdy podal žádost o mezinárodní ochranu, ani neodkazuje na obsah spisu. Zdůraznil, že žádost o udělení mezinárodní ochrany v České republice podal po obdržení právní konzultace. Nikdy dříve o této možnosti nevěděl, a tedy ji ani nemohl využít. V jeho případě lze účinně uplatnit zvláštní opatření dle § 47 odst. 1 písm. a) zákona o azylu. Se správními orgány spolupracuje po celou dobu řízení, svou totožnost správním orgánům řádně a pravdivě sdělil, žádné údaje nezamlčel. Ani nemá zájem vyhýbat se správnímu řízení, neboť je si plně vědom toho, že by se na jeho postavení ničeho nezměnilo, pokud by se pokusil vycestovat. Jeho vycestování by pravděpodobně znamenalo předání zpět do České republiky, kde již zahájil řízení o mezinárodní ochraně. Proto má za to, že v jeho případě odpadl důvod zajištění.

2. Další výhrady žalobce se vztahovaly k délce zajištění. Žalovaný dle žalobce nijak nezohlednil to, že byl nejdříve zajištěn policií, ani délku tohoto předchozího zajištění, to vše, aniž by bylo postaveno najisto, zda, respektive kdy takové zajištění skutečně skončí. Žalovaný ani konkrétně nerekapituloval dílčí kroky, které bylo či je třeba učinit během 110 dnů zajištění, a především, jaká je časová náročnost těchto jednotlivých kroků. Hodnotil-li žalovaný, zda je či není možno vyhovět jeho žádosti o propuštění ze zajištění, měl tyto úvahy, to je délku zajištění 110 dnů, dílčí kroky, které bylo a je třeba učinit, jakož i jejich časovou náročnost, zahrnout i do napadeného rozhodnutí, aby mohl řádně a přezkoumatelně dospět k závěru, zda je délka zajištění přiměřená a nebyla stanovena svévolně. Žalovaný pouze shrnul, že je přesvědčen, že by neposkytoval nadále součinnost v rámci správního řízení a následně se vyhýbal nucenému vycestování z České republiky. Ke dni 12. 2. 2026 mu však nejsou známy žádné konkrétní informace ohledně stavu správního řízení ve věci jeho žádosti o mezinárodní ochranu. Délku trvání zajištění

žalovaný stanovil do 22. 2. 2026. Ta však může být prodloužena. Je tak ponechán ve stavu permanentní nejistoty ohledně délky zajištění.

3. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, z něhož citoval, stejně tak na relevantní judikaturu Nejvyššího správního soudu, z níž také citoval. Žalovaný zdůraznil pobytovou historii žalobce, nerespektování právních předpisů České republiky, poukázal na to, že si žalobce obstaral padělané doklady Itálie na jméno N. D. zřejmě ve snaze vyhnout se zákazu vedenému v SIS a těmito doklady se pokusil prokázat německé policii při kontrole totožnosti na hranicích. Sám uvedl, že v okamžiku zajištění policií na hranicích s Německem, chtěl pokračovat dále do Německa, zjevně opět nelegálně. V Německu nemá pobytové oprávnění, a je tedy zřejmé, že neměl v úmyslu požádat v České republice o udělení mezinárodní ochrany. Nedá se ani očekávat, že by v případě jeho nezajištění v zařízení pro zajištění cizinců byl k dispozici správnímu orgánu a nevycestoval například právě do Německa nebo se naopak nevrátil do Francie, kde má manželku a dítě. Ve Francii rovněž pobýval nelegálně, má aktivní záznam v SIS, nelegálně pobýval dále v Německu a Rakousku, jimiž projížděl. Je veden v SIS jako státní příslušník třetí země, kterému byl odepřen vstup na území členských států s platností do 16. 9. 2030, a to na základě údaje zadaného Francií. Žalovaný vyslovil přesvědčení, že z napadeného rozhodnutí je jasné seznatelné, z jakých podkladů správní orgán vycházel, jakým způsobem je hodnotil a k jakým závěrům jej tyto úvahy vedly. V rozhodnutí popsal skutkový stav a též zdůvodnil, z jakých konkrétních a individualizovaných důvodů shledal naplnění podmínek pro zajištění žalobce v zařízení pro zajištění cizinců.
4. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. O žalobě soud rozhodl bez nařízení jednání, a to v souladu s ust. § 46a odst. 8 zákona o azylu, neboť žalobce nařízení jednání nenavrhoval.
5. Ze správního spisu bylo zjištěno, že rozhodnutím Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje, odboru cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort č. j. KRPU-198450-26/ČJ-2025-040022-ZZC ze dne 30. 10. 2025 byl žalobce zajištěn podle § 124 odst. 1 písm. e) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů. Důvodem zajištění žalobce byla skutečnost, že dne 29. 10. 2025 byl kontrolován hlídkou OPKPE Ústí nad Labem u společného centra Petrovice - Bahratal poté, co mu byl odepřen vstup na území Německa z důvodu předložení padělaných dokladů Itálie na jméno N. M. D. Policistům nepředložil žádný platný doklad totožnosti, ani platné oprávnění k pobytu na území České republiky, ani členských států Evropské unie a smluvních států. Následnou lustrací bylo zjištěno, že cizinec je veden v Schengenském informačním systému (SIS) jako státní příslušník třetí země, kterému byl odepřen vstup na území členských států. Žádajícím státem Francie. Z těchto důvodů byl zadržen, zajištěn a umístěn do zařízení pro zajištění cizinců za účelem realizace správního vyhoštění.
6. Součástí správního spisu je také protokol o podání vysvětlení ze dne 30. 10. 2025, podle něhož žalobce uvedl údaje o své totožnosti a státní příslušnosti. Má manželku dle muslimského práva a syna, kteří mají občanství Francie. 27. 10. 2025 cestoval z Paříže do Berlína. Když projížděl Mnichovem, kde měl přestupovat, spal a dojel až do Vídně. Z

Shodu s prvopisem potvrzuje I.M.

Vídně jel do Berlína. Kontrolovali jej němečtí policisté. Těm předložil občanský a řidičský průkaz Itálie. Doklady si koupil ve Francii za 1 000 EUR. Šlo o upravené doklady jeho kamaráda, který žije v Kanadě. Padělatelé mu je upravili na jeho totožnost se jménem N. D. Uvedl, že v Berlíně chtěl požádat o azyl, protože ve Francii mu odebrali doklady a na azyl tam nemá nárok. V Berlíně má krajany, kteří by mu pomohli. V minulosti měl francouzský pas pro cizince, ale ten mu francouzské úřady odebraly. Ve Francii měl zákaz pobytu na 1 rok, ale zůstal tam, protože neměl kam vycestovat. Dá se tam žít i bez dokladů. K písemnosti z Francie, která u něho byla nalezena, tvrdil, že se jedná o prodloužení správního vyhoštění z Francie na 24 měsíců. Neví, proč v ní má uvedeno místo narození Damašek a státní příslušnost Sýrie. Uvedl, že v evidenci francouzských úřadů má několik jmen a dat narození, ale neví, proč. Na území České republiky nemá žádné kulturní, společenské ani osobní vazby, nedisponuje dostatkem finančních prostředků. V Alžírsku ani ve Francii není ohrožen na životě. Případná realizace správního vyhoštění by znamenala zásah do rodinného i soukromého života, protože v Alžírsku nikdy nebyl, nikoho tam nezná a ve Francii žije manželka a syn. Chtěl by se vrátit do Francie.

7. Dne 5. 11. 2025 žalobce podal žádost o udělení mezinárodní ochrany na území České republiky. Rozhodnutím žalovaného ze dne 11. 11. 2025 č. j. OAM-1272/BA-BA03-BA03-Z- 2025 byl žalobce zajištěn podle § 46a odst. 1 písm. e) zákona o azylu v zařízení pro zajištění cizinců. Doba trvání zajištění byla stanovena do 22. 2. 2026. Žalovaný vyšel ze zjištění, že žalobce na území České republiky pobýval nelegálně bez jakéhokoli povolení k pobytu a bez platného cestovního dokladu. Předtím rovněž pobýval nelegálně ve Francii, odkud má aktivní záznam v SIS, a dále v Německu a Rakousku, přes které při své cestě projížděl. V SIS je veden jako státní příslušník třetí země, kterému byl odepřen vstup na území členských států s platností do 16. 9. 2030, a to na základě údaje zadaného Francií. V České republice před zajištěním nikdy nežádal o mezinárodní ochranu, a to nejen v České republice, ale ani v dalších zemích, přes které projížděl, přestože ani v tom mu objektivně nic nebránilo. V České republice nemá nikde nahlášenou adresu, našim územím projížděl při své cestě do cílového Berlína. Na území České republiky tedy není kontaktní, není možné mu kamkoliv cokoliv doručovat nebo ověřit jeho adresu. Naopak dle jeho slov má hlášenou adresu ve Francii. V okamžiku zajištění policií na hranicích s Německem, chtěl pokračovat dále do Německa, zjevně opět nelegálně. V Německu pobytové oprávnění nemá. Také si obstaral padělané doklady Itálie na jméno N. D. zřejmě ve snaze vyhnout se zákazu vedenému v SIS a těmito doklady se pokusil prokázat německé policii při kontrole jeho totožnosti na hranicích. V uvedeném rozhodnutí žalovaný dospěl k závěru, že žalobce dříve neměl v úmyslu požádat v České republice o udělení mezinárodní ochrany a nedá se ani očekávat, že by v případě jeho nezajištění v zařízení pro zajištění cizinců byl k dispozici správnímu orgánu a nevycestoval například právě do Německa nebo se naopak nevrátil do Francie, kde má manželku a dítě. Z výpovědi žalobce v rámci správního řízení dle zákona o pobytu cizinců přitom nevyplývalo naprosto nic, co by mu v případě, že by měl o podání žádosti skutečný zájem, bránilo v dřívějším podání žádosti o mezinárodní ochranu v České republice před jeho zadržením a umístěním do zařízení pro zajištění cizinců, respektive z jeho jednání je zcela zřejmé, že svou žádost o mezinárodní ochranu podal toliko ve snaze oddálit, zmařit nebo znemožnit realizaci vyhoštění, neboť hrozba nuceného návratu do vlasti se po jeho

zajištění stala reálnou, a pokud by k jeho zajištění Policií České republiky nedošlo, sám by tento krok v České republice nikdy neučinil. Správní orgán k tomu uzavřel, že jednoznačně má za to, že podání žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany bylo motivováno pouhou snahou jakkoli zmařit nucený návrat do vlasti. K případné aplikaci § 47 zákona o azylu žalovaný dospěl k závěru, že s ohledem na výše uvedené předchozí jednání žalobce, který nelegálně pobýval na území členských států Evropské unie, navíc bez jakéhokoliv cestovního dokladu, jasně tím vyjádřil nulový respekt k dodržování právních předpisů České republiky a nelze oprávněně očekávat, že v případě jeho umístění do otevřeného pobytového střediska by se na tomto jeho jednání cokoliv změnilo a zůstal by správnímu orgánu k dispozici pro provedení správního řízení ve věci žádosti o udělení mezinárodní ochrany až do doby následného vycestování z České republiky v případě zamítnutí žádosti. S ohledem na absenci jakýchkoli vazeb v České republice, absenci dokladů, nelegální pobyt na území členských států Evropské unie a smluvních států, nelegální přicestování do České republiky, nelze očekávat součinnost v průběhu aktuálního řízení o mezinárodní ochranu bez nutnosti omezení jeho osobní svobody. Proto správní orgán shledal naplnění podmínek § 46a odst. 1 písm. e) zákona o azylu. Následně se správní orgán v souladu s § 46a odst. 5 zákona o azylu zabýval odůvodněním doby zajištění žalobce, a to na straně 4 - 5 citovaného rozsudku a dobu zajištění stanovil v délce 110 dnů a rozhodl tedy o zajištění žalobce do 22. 2. 2026.

8. Ze správního spisu bylo dále zjištěno, že dne 30. 1. 2026 podal žalobce žádost o propuštění ze zajištění a o znovu posouzení podmínek zajištění ve smyslu § 46a odst. 10 zákona o azylu. Žalobce v žádosti uvedl, že doba zajištění je nepřiměřeně dlouhá, domnívá se, že je u něho na místě aplikace mírnějších opatření před zajištěním a navrhl, aby správní orgán vydal zvláštní opatření podle § 47 odst. 1 písm. b) zákona o azylu.
9. O uvedené žádosti žalobce rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím.
10. Podle ust. § 46a odst. 1 písm. e) zákona o azylu, Ministerstvo může v případě nutnosti rozhodnout o zajištění žadatele o udělení mezinárodní ochrany v přijímacím středisku nebo v zařízení pro zajištění cizinců, nelze-li účinně uplatnit zvláštní opatření, jestliže byla žádost o udělení mezinárodní ochrany podána v zařízení pro zajištění cizinců a existují oprávněné důvody se domnívat, že žádost o udělení mezinárodní ochrany byla podána pouze s cílem vyhnout se hrozícímu vyhoštění, vydání nebo předání podle evropského zatýkacího rozkazu k trestnímu stíhání nebo k výkonu trestu odnětí svobody do ciziny, nebo je pozdržet, ačkoliv mohl požádat o udělení mezinárodní ochrany dříve.
11. Podle ust. § 46a odst. 10 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, ministerstvo po dobu platnosti rozhodnutí o zajištění a o prodloužení doby trvání zajištění zkoumá, zda důvody zajištění žadatele o udělení mezinárodní ochrany trvají. Ministerstvo při předání rozhodnutí o zajištění a o prodloužení doby trvání zajištění žadatele o udělení mezinárodní ochrany poučí o jeho právu požádat o propuštění. Žádost o propuštění je žadatel o udělení mezinárodní ochrany oprávněn podat nejdříve po uplynutí 15 dnů ode dne nabytí právní moci posledního rozhodnutí ministerstva nebo soudu k zajištění, podle toho, které rozhodnutí nabylo právní moci později; to platí i pro podání opakované žádosti o propuštění.

12. Podle ust. § 47 odst. 1 zákona o azylu zvláštním opatřením se rozumí rozhodnutí ministerstva uložená povinnost žadatele o udělení mezinárodní ochrany a) zdržovat se v pobytovém středisku určeném ministerstvem nebo b) osobně se hlásit ministerstvu v době ministerstvem stanovené.
13. Z výše citovaného ust. § 46a odst. 1 písm. e) zákona o azylu vyplývá, že pro zajištění podle uvedeného ustanovení je nutné kumulativní splnění následujících podmínek: 1) nemožnost účinného uplatnění zvláštních opatření, 2) podání žádosti o mezinárodní ochranu v zařízení pro zajištění cizinců a 3) účelovost žádosti. Všechny tyto podmínky byly v posuzované věci splněny. Ze soudní judikatury plyne, že pojem „účinné uplatnění“ zvláštních opatření je nutno chápat jako stav, kdy je zvláštní opatření schopno plnit svůj účel. Tento účel vymezil zákonodárce v ust. § 47 odst. 2 zákona o azylu, v němž je uvedeno, že ministerstvo může rozhodnout o uložení zvláštního opatření žadateli o udělení mezinárodní ochrany, jestliže nastanou důvody podle § 46a odst. 1 nebo § 73 odst. 3, ale je důvodné se domnívat, že uložení zvláštního opatření je dostatečné k zabezpečení účasti žadatele o udělení mezinárodní ochrany v řízení ve věci mezinárodní ochrany. Z tohoto ustanovení je zřejmé, že účelem zvláštních opatření je zajistit zdárný průběh řízení tím, že se zabezpečí účast žadatele. Soud zastává názor, že žalovaný se v žalobou napadeném rozhodnutí v dostatečné míře vypořádal s posouzením otázky trvání důvodů pro zajištění žalobce a s nemožností aplikace zvláštních opatření uvedených v § 47 zákona o azylu.
14. Žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí ze dne 2. 2. 2026 č. j. OAM-1272/BA-BA03-VL15-PRZ-2025, jímž nevyhověl žádosti žalobce o propuštění ze zajištění, předně konstatoval, že rozhodnutí ze dne 11. 11. 2025 č. j. OAM-1272/BA-BA03-BA03-Z-2025 o zajištění žalobce, a to na dobu 110 dnů, tedy do 22. 2. 2026, nabylo právní moci 12. 11. 2025 a proti tomuto rozhodnutí žalobce nepodal žádný opravný prostředek. Žalovaný dále uvedl, že žalobcova tvrzení nelze jakkoliv podřadit důvodům, které by umožňovaly jeho propuštění ze zařízení pro zajištění cizinců a vedení dalšího řízení ve věci mezinárodní ochrany za umožnění mu volného pohybu na území České republiky. Odkazem na rozhodnutí o zajištění akcentoval především pobytovou historii žalobce a nerespektování právních předpisů České republiky a učinil závěr, že žalobce neskýtá záruku toho, že by správnímu orgánu poskytoval potřebnou součinnost. Uvedl také, že o mezinárodní ochranu žalobce požádal v zařízení pro zajištění cizinců poté, co byl zajištěn a stál před reálnou hrozbou správního vyhoštění. Žalovaný konstatoval, že v situaci žalobce se nezměnilo naprosto nic, co by vedlo správní orgán ke změně jeho závěru vyjádřeného v rozhodnutí o zajištění žalobce ze dne 11. 11. 2025 č. j. OAM-1272/BA-BA03-BA03-Z-2025.
15. Uvedené důvody trvání zajištění považuje krajský soud za zcela přezkoumatelné, odpovídající obsahu správního spisu. Krajský soud tedy přisvědčuje žalovanému v jeho závěru, že trvají důvody, pro které je žalobce zajištěn v zařízení pro zajištění cizinců a nenastal ani žádný z důvodů dle § 46a odst. 13 zákona o azylu, pro který by zajištění v zařízení pro zajištění cizinců muselo být ukončeno. Pro hodnocení otázky možného uložení některého ze zvláštních opatření dle § 47 zákona o azylu je podstatné a pro věc rozhodující, že s ohledem na dosavadní protiprávní jednání žalobce (nelegální vstup a pobyt žalobce na území České republiky bez jakéhokoli povolení k pobytu a bez

cestovního dokladu, předchozí nelegální pobyt ve Francii, odkud má aktivní záznam v SIS, dále nelegální pobyt v Německu a Rakousku, přes které při své cestě projížděl, aktivní záznam v SIS jako státní příslušník třetí země, kterému byl odepřen vstup na území členských států s platností do 16. 9. 2030, a to na základě údaje zadaného Francií, prokazování se padělanými doklady) je umožnění uložení některého ze zvláštních opatření dle § 47 zákona o azylu neakceptovatelné. Soud zastává názor, že stále existují oprávněné důvody se domnívat, že žádost o udělení mezinárodní ochrany podal žalobce pouze s cílem vyhnout se hrozícímu vyhoštění nebo je pozdržet a stále existuje nebezpečí, že se bude vyhýbat kontaktu s orgány veřejné moci a nebude respektovat své právní povinnosti, ačkoliv formálně deklaruje něco jiného.

16. Nedůvodnou soud shledává i žalobní námitku ohledně doby trvání zajištění. K ní se žalovaný vyjádřil na straně 2 napadeného rozhodnutí, kde žalovaný uvedl, že stanovená délka zajištění je zcela v souladu se zákonem č. 325/1999 Sb., je náležitě zdůvodněna v rozhodnutí č. j. OAM-1272/BA-BA03-BA03-Z-2025, což je původní rozhodnutí správního orgánu o zajištění žalobce. K tomu soud opakuje, že uvedené rozhodnutí nabylo právní moci dne 12. 11. 2025 a žalobce proti němu nepodal žádný opravný prostředek. Takto formulované odůvodnění doby trvání zajištění s odkazem na předchozí pravomocné rozhodnutí o zajištění žalobce, v němž je doba trvání zajištění podrobně odůvodněna, soud považuje za zcela přezkoumatelné, odpovídající obsahu správního spisu.
17. Soud uzavírá, že napadené rozhodnutí je zcela v souladu se zákonem, je přezkoumatelné. Soud neshledal žádný z žalobcem uvedených žalobních bodů důvodným, proto žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
18. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 24. února 2026

Shodu s prvopisem potvrzuje I.M.

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje I.M.